



Elkerülhettük volna Trianont

2019 október 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Lukachich Géza altábornagy szerint nem volt kivel lövetni.

Budapesten lázadás, forradalom készülődik. Titokban. A város karhatalmi erőinek parancsnoka egy, a magyarokat nem kedvelő horvát származású ember, aki nem beszél magyarul és vajmi keveset ért a magyar politikához. Képzeljük el a várost egy ostromlott várként, amelynek elesnek az első védőmei, majd az alsó vár is, de a várkapitány csak ül tovább, ölbe tett kézzel. Amikor már a fellegvárat kezdik ostromolni, csakis akkor váltják le, és

nevezik ki a helyére az egyetlen rátermett embert, hogy akadályozza meg az elkerülhetetlent. Lényegében ez történt 1918. október 26-án, amikor Lukachich Géza altábornagyot újra Budapest katonai parancsnokává választották. De a Magyarország megcsonkításának okai című könyvében? nem csak ennek a négy napnak a krónikáját ismerhetjük meg.

Egy feszült történelmi thriller forgatókönyvének is beillik a doberdói hírs, katonai szakíró, Lukachich Géza altábornagy könyve, amely a jelenünkre is rengeteg tanulsággal szolgál, és egészen más megvilágításba helyezi a kérdést, hogy elkerülhettük volna Trianont vagy sem.

A Kárpátia Stúdió kiadó idej történelmi sorozatát – amelyben több hasonló, a föld színéről szinte eltüntetett könyvet adnak ki, mint például Kozma Miklós emlékiratait – egyaránt lehet értékesnek és hiánypótlónak nevezni. Jelen könyv, amelyet a harmincas évek óta először adtak ki újra, beszerezhetetlennek számított, hisz még a könyvtárakban sincs belőle. Ráadásul nemcsak a szakmának szól, hanem a történelmünk iránt érdeklődő olvasóknak is különleges olvasmány lehet, hisz az oroszországi forradalmat megelőző időszak történetét elég szakszerűen és mindmáig eléggé elfogultan ábrázolják a történészek, pedig Lukachich Géza műve nem csak a kommunistáknak lehetett kényelmetlen.

Mert aki arra számít, hogy Lukachich Géza mindent a vörösök rovására ír, vagy arra, hogy ez is egy politikai pamflet a sok közül, az téved. Lukachich ugyanis nem demonizálja Károlyi Mihályt, bár a tények ismeretében felvázolja a történelem lehetőségeit legrosszabb, de megvalósult forgatókönyvét: a vészhelyzetben lévő hazában egy olyan szűk látókörű, pártpolitikai érdekekért küzdő társaság szerzi meg a hatalmat, akiknek fontosabb az ideológiájuk, mint a nemzet szolgálata.

Lukachich tetemre hív. Tetemre hívja a béna monarchia kori elitet is, a hibát hibára halmozó harmadik Wekerle-kormányt (1917. augusztus 23.–1918. október 31.), amelynek habozása és tehetetlensége miatt juthatott egyáltalán hatalomra az „utánam a vörös özönvíz” mentalitású Károlyi Mihály és csapata.

Persze felmerül a kérdés, hogy mit tett Lukachich Géza azért, hogy mindezt megakadályozza. Nagyjából mindenféle lehetett, ugyanis rendelkezett azzal a hatalommal, amellyel leverhette volna a forradalmat, ha történetesen nem október 26-án nevezik ki, hanem jóval korábban. De mégis miért nem lehetett a feleltelenül, hazája érdekei ellen politizáló Károlyi Mihály hatalomra jutását megakadályozni? Lukachich válasza erre nagyon egyszerű: azért, mert „nem volt kivel lövetni”.

Amikor a tettek mezejére kellett volna lépni, a vörös propagandától megfertőzött városi magyar hadsereg nem állt kötélnék. Ám azt, hogy miképpen jutott oda a magyar hadsereg, hogy október 31-én ne engedelmességen felettesi parancsának, vagy hogyan állt át a rendszerség, a telefonközpontok vezetői és a sajtó nagy része a Nemzeti Tanács oldalára – amely de facto semmi valódi hatalommal nem bírt –, az egy hosszabb és bonyolultabb folyamatnak a következménye, amelyet a szerző az események aktív résztvevőjeként éles logikával és meggyőző tényfeltárással ír le.

„A látszat az volt, hogy a magyar kormány nem mer a Nemzeti Tanács ellen fellépni, eltér mindent” – írja a szerző, és ez a látszat épp elég volt ahhoz, hogy bekövetkezzen az oroszországi összeomlás”, hisz a kormány érthetetlen módon térte Károlyi Mihály és a Nemzeti Tanács bomlasztó tevékenységét, propagandáját.

A Magyarország megcsonkításának okai azért is rendkívüli könyv, mert megértjük belőle, hogy bizony nem egyszer, hanem legalább százszor is másképp alakulhatott volna a történelmünk. Lukachich Géza maga is tanúja volt olyan mulasztásoknak, amelyek végzetesnek bizonyultak. Például 1918-ban Károlyi Mihály ellen államellenes összeesküvésért készen állt a letartóztatási parancs, amelyet Vázsonyi Vilmos akkori igazságügyi miniszter is jóváhagyott, ám a lemondott Wekerle-kormányt követő minisztertanács jogi formásokra hivatkozva nem lépett az ügyben. Habozásuk a későbbi események ismeretében – az oroszországi forradalom, a hadsereg leszerelése, a Tanácsköztársaság létrejötte – végzetes hibának bizonyult.

Ezért bátran olvassuk Lukachich Géza könyvét, ha kíváncsiak vagyunk arra, hogy a nemzeti érdek helyett a nemzetközi érdekeket szolgáló csoportosulások hogyan végzik titokban a nemzetet és a nemzeti kormányokat aláadó tevékenységüket, hogy rádöbbenjünk arra: mennyire bámulatosan hasonló módszerekkel működnek az akkori és a mai politikai kalandorok és agitátorok. És főleg azért lapozgassuk ezt a kötetet, hogy elkerüljük a hasonló eseményeket, amelyeket sajnos joggal nevez nemzeti harakirinek a szerző.

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló